

TÅGRESA I TRE AKTER

När tåget gick
och skarvade sig fram,
näsan mot fönstret
i en annan tid
mot lyckors platser.
Katå Katå! Katå Katå!
Härmade jag då.

Tiden gick och jag med den
och slabbet i slasken
blev grövre sen
och tågen slutade gå i tid.
Högtalarutrop och gatupratare
flockades runt och skrek:
AJ-Five!
Dodess kaden! Dodess kaden!
Vart livet sen.

Som en mammut man
enade man mot man,
näsan mot galler
i folk parker, zologiska marker
så logiska är dom.
I givakt med Arsenal
på tuktade ryggar
mot drömmars gläntor.
Säckiga byxor med
arse n' all.
Onkel Pumpa Pysch Klack Klack!
Onkel Pumpa Pysch Klack Klack!
Sa drömmen som sprack.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stefan Viljehammar med Poeter.se id #30959 innehar upphovsrätten